

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4223010163
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4223010163.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného P. pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného P. P. a prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/38/2023 zo dňa 27.04.2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. júla 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného P. P. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný P. P. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu prevádzkačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

ako vodič osobného motorového vozidla značky C. P., EČ: J., imatrikované na E., VIN: H za prisľúbenú odmenu vo výške najmenej 200,- Eur za osobu, teda celkovo najmenej 1.000,- Eur, dňa XX. novembra XXXX v čase okolo XX.XX hod. na presne nezistenom mieste v L. v blízkosti lesa umožnil nastúpiť do motorového vozidla piatim osobám, ktoré nie sú občanmi P. republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a následne ich cez územie L. previezol a cez hraničný prechod B. - B. medzi L. a P. republikou im XX. novembra XXXX v čase okolo XX.XX hod. umožnil vstúpiť na územie Slovenskej republiky, pričom vzápätí bol na L. moste v meste B. zastavený a kontrolovaný hliadkou ozbrojených príslušníkov Finančnej správy Slovenskej republiky, ktorí zistili, že vo vozidle sa nachádzalo päť osôb mužského pohlavia, z toho traja muži zo P. arabskej republiky, stotožnenými ako J. J. Al-R., nar. X. januára XXXX, L. P., nar. XX. R. XXXX a J. Al-Y., nar. X. mája XXXX a dvaja muži z A. republiky, a to M. J., nar. X. januára XXXX a G. J., nar. X. decembra XXXX.

Za to mu bol podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., za zistených poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., nezistenej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia vecí - 1ks mobilný telefón D. M. 8T modrej farby s gélovým priehľadným puzdrom IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, SIM H. SK č. XXXXXXXXXXXXXXXX, SIM B. P. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXF, ktorý sa nachádza v trestnom spise a 1 ks motorového vozidlo značky C. P., EČ: J. imatrikované na E., striebornej farby VIN: H Vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste. Prokurátor podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote tiež proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uviedol, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený, považuje za neprimerane prísny. Poukázal na tri poľahčujúce okolnosti, ktoré mu súd I. stupňa priznal a na skutočnosť, že týmto trestným činom nezískal žiadny prospech a nikomu nebola spôsobená žiadna škoda. Poukázal na to, že pred spáchaním skutku pracoval vo firme I.a, kde ho zamestnávateľ hodnotil kladne a po právoplatnosti tohto trestného stíhania má opätovne možnosť ísť do I. bývať a aj tam pracovať. Obžalovaný má preto záujem, čím skôr sa dostať na slobodu, riadne pracovať, aby tak mohol užiť svoju rodinu. Poukázal na to, že na Slovensko prišiel spolu s manželkou a ich trojročným synom, kde im bolo poskytnuté dočasné útočisko, ktoré im bolo predĺžené do 04.03.2024. Jeho manželka nemá žiadny príjem a na výživu je odkázaná len na príjem obžalovaného a keďže má prácu, kde sa mieni po prepustení z výkonu trestu vrátiť, žiadal uloženie podmieneného trestu na primerane dlhú skúšobnú dobu a s poukazom aj na to, že jeho manželka čaká druhé dieťa, ktoré sa má narodiť v júli 2023. Ďalej poukázal na to, že na Slovensku doposiaľ nebol trestne stíhaný a od zamestnávateľa je hodnotený kladne. Poukázal tiež na individualizáciu uloženého trestu, ktorý trest má postihovať len páchatel'a a nie aj jemu blízke osoby. Bol toho názoru, že aj podmienený trest odňatia slobody zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om a zabráni mu v páchaní v trestnej činnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o trestu s tým, aby krajský súd sám rozhodol vo veci tak, že mu uloží podmienený trest odňatia slobody na primerane dlhú skúšobnú dobu.

Prokurátor v písomnom vyhotovení odvolania podaného v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste uviedol, že sa nestotožňuje s uloženým trestom a namietal, že obžalovanému nebol uložený trest vyhostenia a to aj napriek tomu, že je štátnym občanom Ukrajiny. Bol toho názoru, že uložený trest vzhľadom na charakter trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil a ku ktorému sa priznal, nezohľadňuje závažnosť predmetného skutku a navrhol zrušiť rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. s tým, aby krajský súd vo veci sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uloží prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 3 roky so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uloží mu aj trest vyhostenia na dobu 7 rokov.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde poukázal na to, že sa nestotožňuje s odvolaním prokurátora a na dôvody totožné s dôvodmi svojho odvolania pokiaľ ide o výšku trestu. Pokiaľ ide o trest vyhostenia, uviedol, že obžalovaný odišiel z Ukrajiny z dôvodu prebiehajúceho vojenského konfliktu. Prechodný domov našiel na Slovensku, kde riadne pracuje a nie je dôvod na ukladanie trestu vyhostenia. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka zotrvala na dôvodoch písomne podaného odvolania. Poukázala na to, že i napriek tomu, že obžalovaný bol na území Slovenskej republiky zamestnaný a mal stály príjem, takéhoto nelegálneho prevozu migrantov sa podľa jeho vlastného vyjadrenia nedopustil prvýkrát a pokiaľ ide o trest vyhostenia, skutočnosť, že obžalovanému bolo poskytnuté dočasné útočisko, nepredstavuje zákonnú prekážku na uloženie tohto trestu, ktorý je vo verejnom záujme Slovenskej republiky.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch svojho odvolania, predložil potvrdenie o tehotenstve manželky obžalovaného, ktorá v súčasnosti sa nachádza už na Ukrajine. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, vyhovieť odvolaniu obžalovaného a uložiť obžalovanému miernejší trest.

Obžalovaný uviedol, že to, že sa dopustil trestnej činnosti, ho mrzí, žiadal o uloženie podmieneného trestu, aby sa mohol postarať o svoju rodinu a jeho manželka už v súčasnosti je na Ukrajine u svojich rodičov, stále sú výživou odkázaní len na neho. Navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a uložiť mu podmienený trest a odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.04.2023 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne, pričom súd I. stupňa v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. toto vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu. Tento postup súdu bol v súlade so zákonom. Na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a vyhlásenia obžalovaného správne potom súd I. stupňa konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin prevádzčačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák.

Obžalovaný a prokurátor podali odvolania len čo do výroku o treste a preto krajský súd v zmysle hore citovaného ustanovenia Trestného poriadku preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku a to výrok o treste.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ods. 3 trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa ods. 6 neuloží ako samostatný.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku k osobe obžalovaného uviedol, že doposiaľ nebol súdne trestaný v Slovenskej republike, nemá evidované žiadne správne priestupky. Konštatoval, že obžalovaný bol zamestnaný na dobu určitú do 04.03.2023 vo firme I. XM s.r.o. I., odkiaľ bol hodnotený kladne.

Pri úvahách o druhu trestu a výmere trestu postupoval súd I. stupňa v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák., pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa prihliadol u obžalovaného na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ písm. n/ Tr. zák., t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, k trestnému činu sa priznal a tento oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu a orgánom činným v trestnom konaní tým, že urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2023. Žiadne prirážajúce okolnosti zistené neboli.

Na základe hore uvedených skutočností, potom správne súd I. stupňa postupoval, keď pri ukladaní trestu pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Za zločin prevádzčačstva podľa § 355 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. d/ je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 až 10 rokov. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností potom súd I. stupňa správne vychádzal z trestnej sadzby 7 až 9 rokov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, trest uložený obžalovanému, hoci aj na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, by bol pre obžalovaného neprimerane prísny, a preto súd I. stupňa správne a zákonne použil pri ukladaní trestu zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela, má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany

spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Pokiaľ ide o použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., odvolací súd zdôrazňuje, že pri použití tohto ustanovenia prihliadol na pomery páchatel'a, ktorý aj so svojou rodinou odišiel po vypuknutí vojnového konfliktu z Ukrajiny na územie Slovenskej republiky, kde im bolo poskytnuté dočasné útočisko najskôr do 04.03.2023, ktoré im bolo následne predĺžené do 04.03.2024. Obžalovaný sa na území Slovenskej republiky zamestnal a riadne tu pracoval, pričom bolo preukázané, že okrem toho, že jeho manželka sa stará o trojročného syna, v súčasnej dobe je tehotná a výživou sú odkázaní na obžalovaného a to aj napriek tomu, že manželka s dieťaťom následne po vzatí obžalovaného do väzby odišla na Ukrajinu k svojim rodičom.

S poukazom na uvedené, potom argumenty obžalovaného, že na jeho prevýchovu postačuje aj miernejší podmienený trest odňatia slobody vzhľadom na závažnosť a spôsob spáchania tohto činu, ako aj na skutočnosť, že nemalo ísť o jeho prvé nelegálne prevezenie migrantov, nemožno považovať za dôvodné a preto nebolo možné vyhovieť jeho odvolaniu a ukladať mu podmienený trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, tento požadoval prísnejší nepodmienený trest odňatia slobody, avšak s poukazom na osobné pomery obžalovaného a jeho doterajší život, bol krajský súd toho názoru, že trest odňatia slobody uložený mu súdom I. stupňa vo výmere 2 roky je primeraný a postačujúci na prevýchovu obžalovaného a na uvedomenie si nesprávnosti svojho konania.

Za správne a zákonné považoval odvolací súd aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Ďalej súd I. stupňa správne a zákonne uložil obžalovanému trest prepadnutia veci v súlade s § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. - mobilného telefónu značky D. M. 8T modrej farby a 1 ks motorového vozidla značky C. P., EČ: J. imatrikované na Ukrajine, striebornej farby z dôvodu, že ide o veci, použité obžalovaným pri spáchaní trestného činu, konkrétne na komunikáciu a navigáciu počas jeho páchania a prepravu nelegálnych migrantov, pričom ide o veci patriace obžalovanému.

Pokiaľ ide o trest vyhostenia, s týmto sa už vysporiadal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že obžalovanému bolo poskytnuté dočasné útočisko za účelom ochrany cudzincov pred vojnovým konfliktom, endemickým násilím, následkami humanitárnej katastrofy, alebo sústavným alebo hromadným porušením ľudských práv v ich krajine pôvodu v súlade s ustanovením § 29 zákona č. 480/2002 Z. z. S poukazom na tieto skutočnosti preto trest vyhostenia obžalovanému ani krajský súd neuložil, stotožňujúc sa s odôvodnením v rozhodnutí súdu I. stupňa.

Vzhľadom k tomu, že neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, boli odvolania obžalovaného a prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.